



Põdrangu sovhoosi direktoril Voldemar Arrol (pildil) on tänavu tähtis juubel. Ta on ma-
jandit juhtinud ühtejärge 20
aastat. Kindlakäelise, nõudliku
ja tore inimesena on sm. Ar-
ro pälvinud sovhoosi kollektiivi
suure lugupidamise.

li 20-liitriise nõuga Tallinna
bensliini järele minna.

Sovhoosi esimesel direktoril
Voldemar Arrol olid siis ras-
ked päevad. Aga rahvaga ühel
meelel hakati tasapisi kosuma.

Aga nüüd? Endise sõjatandri
rahva töövõidud on rajooni
vabastamise ja sovhoosi moods-
ustamise 20. aastapäevaks iga
kandi pealt kiiduväärsed.

Viljadega on lood klaarid.
Saadakse kuni 20 ts hekta-
riilt. Kartul on kehva suve
kohta hea — kuni 160 ts ha-lt.
Mais kasvab nagu müür.

Midagi halba ei ole öelda
ka liha ja piima tootmise
konta. Liha riigile müümise
kohustus on kuhjaga lubatust
üle.

Noorkari on tööka perekon-
na Pedade kättes. Kuulsad ter-
ves rajoonis. Usu või mitte,
möödunud kuus näitas ühe
grupi noorloomade juurdekasv
ööpäevas keskmiselt 1300
grammi.

Raske on leida meest, kes
mehhanisaator Karl Spitsiga
töörässimises sammu jaksaks
pidada. Mis tema poolt tehtud,
saab silmale rõõmuks. Asjali-
ku töömehe kuulsuse on õig-
gustatult ära teeninud «lindi-
mees» Lembit Kuntur.

Porkuni lahingu kangelasi
jäid leinama paljud emad,
naised, pruudid. Langehute
kalmudele Loksal kogunevad
hommie koos endiste sõjavete-
ranidega ka Põdrangu sov-
hoosi töötajad. Tänu teile, sõ-
jamehed, toodi meie sünni-
maale vabadus, õnn, kindel
usk tulevikku. Teie elu hinna-
ga pandi nurgakivi praeguste-
le kordamäekõtele, töörõõmu-
dele.

H. KAARPUU

Kild minevikust, teine tänapäevast

September 1944. Fašistlikud
hordid põgenevad kabuhirmus.
Juba on vaba Rakvere.

Assamallast aga liikus Tam-
salu suunas vastase 1500 sõja-
väelasest koosnev kolonn. Ees-
ti sõjamehed asusid kaitsele
Saueväljal. Väenlasel ei õn-
nestunud siit läbi murda ja
nad valgusid tagasi. Jõudis
kohale ka 921. laskurpolk.
Sakslased suruti Porkuni jär-
ve vastu. Meie väeosade hoog-
ne rünnak algas loodest.
Anastajad püüdsid meeleheit-
likult kaitsta oma positsioone
Niinemäel. Viha ja raev sün-
nimaa rüvetajate vastu andis
meie sõjameestele kindla mee-
le ja otsustavuse. Pealegi olid
paljud vabastajad ise siitkan-
dist pärit.

Niinemäel murti sakslaste
vastupanu võrdlemisi ruttu.
Nende kaotused olid suured:
420 meest sunnutenä. Vangi-

langemise häbi tundsid aga
800 meest. Lisaks sellele saa-
di trofeeks voorid, relvad ja
muud varustust. Ainult väike
osa horde suutis putku panna.
Aga juba järgmisel päeval teh-
ti ka nendele Tamssalu lähedal
täielik lõpp.

Porkuni lahing läks ajaluk-
ku kui fašistlike hordide üks
viimaseid tõsisemaid vastupa-
nukatseid Eesji mandril.

Ma oli täis sõjahaavu. Mil-
lest alata? Endisesse Porkuni ri-
gimõisa olid jäänud alles ai-
nult tühipaljad hooned. Peagi
saadi Tallinnast kätte ära-
aetud lehmad. Koristati ära
viljanatukene, mis oli kasva-
mas.

Kõik ikka ainult hobustega
ja kaitsi. Aga Arnold Kaasi-
ku käe all tiksus siiski ka 20-
hobujõuline traktor. Küll oli
hüda bensliiniga. Polnud haru-
harvad need juhud, kus tal tu-